

Περιμένοντας τα Χριστούγεννα - Του Επισκόπου Κωνσταντιανής Κοσμά

/ [Γνώμες](#)

Αυτές τις ημέρες, ολόκληρη η ανθρωπότητα προετοιμάζεται να υποδεχθεί την έλευση του Θεανθρώπου. Η ημέρα αυτή άλλαξε τις ζωές, την καθημερινότητα, τις προσδοκίες και τον τρόπο σκέψης των ανθρώπων. Έγινε η απαρχή του νέου κόσμου, ο οποίος θα έχει ως θεμέλιο την παρομοιώδη φράση του Μεγάλου Αθανασίου: Ο Λόγος σάρξ εγένετο, ίνα τον άνθρωπον δεκτικόν θεότητος ποιήση.

Αυτή η φράση του Αγίου εκφράζει εκκωφαντικά την διδασκαλία της Εκκλησίας μας, αλλά και τη νέα μορφή που θα έχει η ανθρωπότητα από εκείνη την ημέρα έως της συντελείας των αιώνων.

Ήλθε στη γη, όχι όπως Αυτός μπορούσε, αλλά όπως εμείς μπορούσαμε να Τον δούμε και να Τον καταλάβουμε. Γι' αυτό έγινε άνθρωπος με σάρκα, για να επικοινωνήσει καλύτερα με μας. Τι μυστήριο; «Ο άσαρκος παίρνει σάρκα. Ο Λόγος ενώνεται με την ύλη. Ο αόρατος γίνεται ορατός. Εκείνος, Τον οποίο δεν μπορούσε να εγγίσει κανείς, μπορεί τώρα να ψηλαφηθεί. Ο άχρονος αποκτά αρχή. Ο Υιός του Θεού γίνεται Υιός του ανθρώπου...Φανερώθηκε στους ανθρώπους με τη γέννηση.

Και υπήρχε μεν πριν, και υπήρχε πάντοτε, αλλά μετά πήρε σώμα προς χάρη μας. Για να μας χαρίσει την ευτυχή ύπαρξη, Εκείνος, ο οποίος μας έδωσε ύπαρξη...», μας λέει ο Άγιος Γρηγόριος ο Νανζιανζηνός.

Όλα, λοιπόν, εορτάζουν αυτή την αγία ημέρα, τα ουράνια, τα επίγεια και τα καταχθόνια, τα έμψυχα και τα άψυχα, ολόκληρος ο κόσμος, ο ορατός και ο αόρατος, την αναδημιουργία του. Καθότι εν τω Χριστώ συντελέστηκε η ανακεφαλαίωση της δημιουργίας και η απελευθέρωση από τη δουλεία της αμαρτίας και τη νομοτέλεια της φθοράς και του θανάτου.

Τα Χριστούγεννα είναι ημέρα χαράς, ειρήνης, ελπίδας, ξεκούρασης και ψυχαγωγίας. Μια διαφυγή από τα προβλήματα της καθημερινότητας και τη “γκριζάδα” των αριθμών. Για άλλους ανθρώπους είναι προβληματισμός, για άλλους μοναξιά και για άλλους που έχουν σχέση με τα μυστήρια της Εκκλησίας, πνευματική αναγέννηση, ελπίδα, νέες προσδοκίες και στοχασμός.

Οι δρόμοι των μεγάλων ευρωπαϊκών πόλεων στολίζονται, φωτίζονται και προετοιμάζονται για την μεγάλη εορτή των Χριστουγέννων. Όλα τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, κολοσσοί μεγάλων εταιρειών, επιχειρήσεις, καταστήματα, φιλανθρωπικά σωματεία κ.α., προετοιμάζονται πυρετωδώς με εορταστικές εκδηλώσεις. Τα ρεβεγιόν που διοργανώνονται εδώ και πολλές ημέρες, θα κατακλύσουν τις οικογένειες και τα κέντρα διασκέδασης.

Όμως, για μια μερίδα ανθρώπων οι ημέρες των Χριστουγέννων δεν είναι ευπρόσδεκτες. Δεν νομίζω ότι τους αγγίζουν τα Χριστούγεννα τους πολύ φτωχούς, τους άστεγους, τους σκλάβους διαφόρων κοινωνικών στρωμάτων, τους απελπισμένους κ.α. Τέτοιες ημέρες είναι περισσότερο καταθλιπτικές και λιγότερο ελπιδοφόρες. Μπορεί μάλιστα να τους πληγώνουν, αν κρατάνε κάποια ελπίδα ότι

κάτι θα αλλάξει στο μέλλον τους. Τα αμέτρητα λαμπιόνια δεν φωτίζουν καθόλου την ημέρα τους. Δεν καταλαβαίνουν τίποτα για το πανηγύρι των αγορών και των καταστημάτων. Τα όνειρά τους δεν έχουν καθόλου δώρα. Είναι σε άλλο, σε παράλληλο σύμπαν.

Άνθρωποι χωρίς φωνή αλλά με περίσσια αξιοπρέπεια, ζώντας μέσα σε τρόγλες, στέκονται σαν σκιές έξω από πόρτες Φιλανθρωπικών Ιδρυμάτων, Ιερών Μητροπόλεων, ΜΚΟ, Συσσιτίων κ. α., για να λάβουν το έξτρα δέμα με ελάχιστα βασικά αγαθά που θα τους βοηθήσει να στρώσουν και αυτοί ένα τραπέζι τις άγιες ημέρες που θα έρθουν, και ας είναι φτωχικό για τους ίδιους και τις οικογένειές τους.

Η κατάσταση είναι, βέβαια, πολύ χειρότερη στις χώρες του τρίτου κόσμου. Εκατομμύρια άνθρωποι μαστίζονται από την απόλυτη φτώχεια και είναι διατεθειμένοι να κάνουν τα πάντα, για να εξασφαλίσουν ένα πιάτο φαγητό ή ελάχιστα χρήματα. Ακόμα, υπάρχει και η μερίδα εκείνη των ανθρώπων, οι οποίοι θα διακινδυνεύσουν τη ζωή τους, θα πέσουν στα νερά της Μεσογείου, προκειμένου να φτάσουν στην ευρωπαϊκή “γη της Επαγγελίας”.

Το βαρύτερο τίμημα το πληρώνουν, βέβαια, οι λαοί που ζουν στις εμπόλεμες ζώνες. Το «άστρο της Βηθλεέμ» φωτίζει σήμερα τη γειτονική Γάζα, όπου περίπου 25.000 άνδρες, γυναίκες και παιδιά έχουν χάσει τη ζωή τους από τους συνεχείς βομβαρδισμούς, ενώ περίπου 2 εκατομμύρια προσπαθούν να επιβιώσουν μέσα στα ερείπια ή έχουν πάρει το δρόμο της προσφυγιάς. Η αιματοχυσία συνεχίζεται στην Ουκρανία, χωρίς να διαφαίνεται προοπτική τερματισμού της πολεμικής σύρραξης, που έχει κοστίσει μέχρι στιγμής πάνω από 80.000 ανθρώπινες ζωές.

Όμως, η φράση που συνοδεύει τον ερχομό του Μεσία “και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία” ακούγεται κι εφέτος ως ανεκπλήρωτη, μη πραγματοποιήσιμη ευχή για όλους αυτούς που προαναφέραμε.

Αλλά ο Χριστός δεν είναι πραγματικά απών. Είναι αιωνίως παρών, είτε μας αρέσει, είτε δεν μας αρέσει, διότι είναι ο δημιουργός του χώρου και του χρόνου και ο κύριος της ιστορίας. Είναι παρών και παραστέκει πλάι μας, γεμάτος θλίψη για το κατάντημά μας, διότι μας εξαγόρασε από τη δουλεία της αμαρτίας και τον όλεθρο του θανάτου δια του τιμίου αίματός Του. Δεν μας εξαναγκάζει να Τον δεχτούμε, διότι έτσι θα κατέλυε την ελευθερία μας, η οποία συνιστά και την ουσία μας ως ανθρώπων. Μας καλεί μυστικά, μέσω της Εκκλησίας Του, των αγίων Γραφών και των ιερών υμνογραφιών να ξυπνήσουμε από το θανατερό ύπνο μας.

Ο Χριστός δεν είναι μακριά μας, μπορούμε να Τον δούμε. Μπορούμε να Τον ακούσουμε.

Το συμπέρασμα: Η ευχή «καλά Χριστούγεννα» μπορεί να έχει πραγματικό νόημα , μόνο αν ενσωματώνει αυτή την καινούργια αλληλεγγύη! Τη μέριμνά μας για τον πλησίον. Και μη ξεχνούμε. Μεριμνώντας για τις λεπτομέρειες του τραπέζιού, ας μη λησμονούμε να θρέψουμε την ψυχή μας με τη σωτήρια σιγή, την παύση του χρόνου που εξασφαλίζει η προσευχή.

Πηγή: pemptousia.gr